

lighed til at overveje Spørgsmaalet om Musikkens Bevarelse endnu en Gang; alle ere vist ogsaa enige med mig i, at det var Forudsætningen under Forhandlingerne om Forsvarslovene. Vi have nu faaet et Forslag herom forelagt, og jeg vil antage, at alle ere enige om, at vi ogsaa maa overveje den anden Side af Sagen, ikke alene den, om man ønsker Musik, men ogsaa den, om man vil betale, hvad det koster. Det synes mig, at dette overvejes bedst sammen med Lovforslagets Enkeltheder i et Udvalg. Under Forudsætning af, at en saadan Behandling vil finde Sted, vil jeg anbefale Forslaget til Fremme her i Folketinget.

K. M. Klausen: Det er vel nok med velberaad Hu, at Forslaget om Militærmusikken sættes i Spidsen for den Række Skattelove, som følge umiddelbart efter. Forsvarsministeren er jo kendt for sit brede Lune, og han har vel ment, at det her gjaldt om at opildne Tropperne ved en lystig Fanfare. Militærmusikken skal jo opildne, og det er ganske sikkert, at den kan spille sin Rolle, naar man har vankelmødige Tropper, der have Ulyst til at gaa med til det, der forestaar, og jeg tror, at en saadan Ulyst er til Stede indenfor Regeringens egen Lejr. Jeg tror, at Regeringens Vælgere ude over det ganske Land nære den største Ulyst til at gaa med til disse store Krav, som stilles gennem dette Lovforslag. I det forelagte Lovforslags § 12 hedder det kort og godt: „Samtlige Bestemmelser i Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909 vedrørende Hærens Musikere sættes ved denne Lovs Gennemførelse ud af Kraft.“ Den Gang Hærelovene blev vedtagne, gjorde man jo gældende fra Regeringens Side, at man havde søgt at anvende den største Sparsommelighed overalt; alle Steder, hvor det var muligt at spare, havde Regeringen bestræbt sig for det, og man nævnedes blandt andet, at her var et Punkt, hvor man mente at have noget overflødigt, noget, som kunde undværes, og derfor skar man altsaa Musikken bort. Vi forudsagde fra Socialdemokratiets Side, da vi behandlede Hærelovene, at de 31½ Mill. Kr., som det hed, at Forsvarsordningen een Gang for alle vilde koste, ikke vilde slaa til, der vilde ganske sikkert komme store Efterkrav. Det have vi nu set, at der er kommet i Form af de stærkt forøgede Garnisonsudgifter, som Regeringen kræver. Vi udtalte ogsaa den Gang, at de aarligt stigende Militærudgifter, som man havde sat

til 2—3 Mill. Kr. aarlig, vilde heller ikke slaa til, der vilde komme nye Krav, som vilde forøge de aarlige Udgifter. Vi have faaet Ret i begge disse Paastande.

Den økonomiske Situation for Statskassen er af en saa alvorlig Beskaffenhed, at den paa alle Punkter opfordrer til at vise den største Resignation og Sparsommelighed. De store aarlige Underskud, der i de senere Aar ere gaaede fra 20 Mill. Kr. til 50 Mill. Kr. om Aaret paa vore Statsregnskaber, maa opfordre hertil. Det, at vi i Løbet af et Aar skulle gaa 3 Gange til Udlandet for at faa store Statslaan, som svække Landets Kredit og nedsætte os i Udlandets Øjne, synes jeg mere end noget andet maa mane os til at vise den største Forsigtighed og Sparsommelighed. Regeringen er her inde paa vilde Veje, som jeg synes maa føre henimod Statens Ruin; det er en aldeles for dømmelig Finanspolitik, Regeringen fører, og jeg synes derfor, at det under de Forhold, vi leve under, er i højeste Grad letsindigt at fremsætte et Forslag som dette. Man sagde, den Gang Forsvarslovene vare til Behandling her i Tinget, og da vi behandlede dem rundt omkring paa Møder i Landet, at der var blevet udvist den største Sparsommelighed, og man udtalte overfor Vælgerne: Her have I et slaaende Eksempel paa, hvorledes vi have bestræbt os for at spare, idet vi have indskrænket Militærmusikken til det mindst mulige. Vælgerne vare, som danske Vælgere desværre alt for ofte ere, godtroende; de troede, det var ærligt ment fra Regeringens Side, at man ogsaa virkelig vilde spare disse Penge, og det lykkedes den Gang Regeringen at faa et knebent Flertal, med hvilket den kunde gennemføre sine Forsvarsplaner. Men nu høre vi jo fra det ærede Medlem, der staar som Ordfører for Regeringspartiet, at det slet ikke var alvorligt ment, den Gang man foreslog denne Nedsættelse; nej, siger han, man vilde bare foreløbig foreslaa den, men saa vilde man have Tid til at overveje det, saa skulde man sunde sig paa det, og saa skulde denne Efterregning komme, naar man først havde gennemført alt det øvrige og faaet sin Villie med Vælgerne i øvrigt; nu komme altsaa disse Efterkrav, som man skal til at honorere.

Den højtærede Forsvarsminister ynder meget at sige: De Forsvarslove, som ere vedtagne, skulle gennemføres loyalt; det høre vi ham fortælle baade her i Salen og rundt om i Landet til Vælgerne. Den loyale, ærlige Gennemførelse af Forsvars-